

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2023 m. lapkričio 16 d.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Virgilijaus Grabinsko, Antano Šimniškio (kolegijos pirmininkas) ir Donato Šerno, susipažinusi su 2023 m. spalio 31 d. paduotu **atsakovų G. U. ir D. U. kasaciniu skundu** dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2023 m. rugsėjo 14 d. sprendimo peržiūrėjimo ir prašymu sustabdyti skundžiamo sprendimo dalies vykdymą,

n u s t a t ė:

Atsakovai padavė kasacinį skundą dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2023 m. rugsėjo 14 d. sprendimo, priimto civilinėje byloje pagal ieškovės likviduojamos dėl bankroto uždarnosios akcinės bendrovės „Litoplast“ ieškinį atsakovams G. U., D. U., A. L., J. L. dėl sandorių pripažinimo negaliojančiais ir restitucijos taikymo, trečiasis asmuo civilinėje byloje – K. K. (K. K.), peržiūrėjimo.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija 2023 m. spalio 11 d. nutartimi Nr. DOK-4411 atsisakė priimti atsakovų kasacinį skundą, nustačius, kad jis neatitinka Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 346 straipsnio, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų.

Pagal CPK 350 straipsnio 5 dalį asmuo, kurio skundą atsisakoma priimti dėl to, kad jis neatitinka CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų reikalavimų, ištaisęs trūkumus, turi teisę iš naujo paduoti kasacinį skundą, nepažeisdamas CPK 345 straipsnyje nustatyto termino.

Atsakovai 2023 m. spalio 31 d. antrą kartą pateikė kasacinį skundą dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2023 m. rugsėjo 14 d. sprendimo, peržiūrėjimo. Kasacinis skundas paduodamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Kasaciniame skunde argumentuojama, kad teismas nepagrįstai pripažino ginčo sandorius prieštaraujančius imperatyvioms įstatymo normoms, nors ieškovas niekada neginčijo 2020 m. kovo 20 d. atliktų įskaitymų CK 1.80 straipsnio 1 dalies pagrindu. Įskaitymai nepažeidė Lietuvos Respublikos turto arešto aktų registro įstatymų (toliau – Įstatymo) 2 straipsnio 4 dalyje įtvirtinto imperatyvo, nes kol turto arešto aktas yra įregistruotas Turto arešto aktų registre laikinai, turto arešto apimtis tam tikrai konkrečiai datai nėra aiški ir akivaizdi, dėl ko yra būtina rinkti papildomus įrodymus, patvirtinančius arešto apimtį reikiama datai. Dėl to apeliacinės instancijos teismas, siekdamas nustatyti, ar ginčo įskaitymais buvo pažeistos imperatyvios įstatymo normos, privalėjo rinkdamas papildomus įrodymus nustatyti, koks konkretus ieškovo turtas buvo aprašytas esant pritaikytoms laikinosioms apsaugos priemonėms ir koks – ginčo įskaitymų atlikimo metu. To nepadarius, nebuvo jokio pagrindo spręsti apie įskaitymų atlikimo metu taikomą turto arešto apimtį bei aplinkybės, kad įskaitymų sandoriai yra niekiniai, laikyti akivaizdžiai. Įskaitymų atlikimo metu turto areštas galiojo tik ieškovo banko sąskaitose esančioms lėšoms. Tai reiškia, kad ginčo įskaitymais nebuvo pažeistas joks ieškovo taikytas areštas, kadangi buvo įskaitytos abiejų šalių turimos ir areštais nesuvaržytos turinės teisės viena kitos atžvilgiu, taip pat nesumažėjo ieškovo turto vertė. Teismas nesilaikė bendrųjų įrodinėjimo taisyklių ir iš esmės nukrypo nuo kasacinio teismo praktikos, draudžiančios *ex officio* pripažinti sandorį niekiniu, kai aplinkybė, jog sandoris yra niekinis, nėra akivaizdi. Apeliacinės instancijos teismas nepagrįstai peržengė ginčo ribas, savo iniciatyva išplėtė ieškovo apeliacinio skundo argumentų sąrašą, vertino bylą nagrinėjant pirmosios instancijos teisme nenurodytas ir teismo nenagrinėtas aplinkybes, susijusias su įskaitymų atlikimo teisėtumu po teismo nutartimi pritaikytų laikinųjų apsaugos priemonių. Teismas nepagrįstai *ex officio* peržengė ginčo ribas, savo aktyvaus procesinio elgesio priežastis turėjo pagrįsti, taip pat iš anksto apie tai informuoti proceso šalis, priimdamas rašytinę arba žodinę nutartį, suteikti joms galimybę pateikti savo poziciją tiek dėl poreikio peržengti ginčo ribas, tiek dėl naujų aplinkybių vertinimo, tačiau nagrinėjamu atveju, pražeidžiant proceso normų reikalavimus, tai nebuvo padaryta.

Teisėjų atrankos kolegija, susipažinusi su šiais kasacinio skundo argumentais, skundžiamo teismo sprendimo motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, vertina, kad kasaciniame skunde nekeliami teisės klausimai, atitinkančių CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentais nepagrindžiama, kad apeliacinės instancijos teismas pažeidė skunde nurodytas materialiosios ir proceso teisės normas, nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės aiškinimo ir taikymo praktikos, ir kad šie pažeidimai galėjo turėti įtakos neteisėtai teismo nutarčiai priimti. Atrankos kolegijai konstatavus, kad kasacinis skundas negali būti priimamas dėl to, kad jame nesuformuluoti kasacijos pagrindai, papildomas kasacinio skundo modifikavimas keičiant argumentų dėstymo struktūrą, formuluotes, išplečiant ar susiaurinant argumentus, nekeičia skundo esmės, todėl negali būti pagrindas kitaip spręsti skundo priimtumo klausimą, nei jis buvo išspręstas.

Dėl nurodytų priežasčių atrankos kolegija konstatuoja, kad pateiktas kasacinis skundas neatitinka CPK 346 straipsnio, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakyti priimti (CPK 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Atsisakius priimti kasacinį skundą, prašymas sustabdyti teismo sprendimo dalies vykdymą nespręstinas.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

n u t a r i a:

Kasacinį skundą atsisakyti priimti ir grąžinti jį padavusiems asmenims.
Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai

Virgilijus Grabinskas
Antanas Šimniškis
Donatas Šernas

